

Tusitala

de Llätzer Garcia

i els alumnes de 3r d'ESO de l'Institut L'Alzina

0. Pròleg

Ona: A causa de la tuberculosi que el perseguia des de la seva adolescència, Robert Louis Stevenson, el creador de *L'illa del tresor* - entre d'altres novel·les-, va recórrer bona part del món cercant un lloc on poder calmar la seva insuficiència respiratòria. L'any 1888 es va dirigir a les illes del sud del pacífic, i va escollir l'illa de Samoa per establir-se amb tota la seva família pel seu clima agradable i ambient de pau. Allà, els habitants de l'illa, el van batejar amb el nom de Tusitala, que significa "El narrador d'històries". Sis anys després, Tusitala moria a l'illa i va ser enterrat mirant el mar.

1. Al comprador indecís (Un elogi a la ficció)

Alba: Si les obres de supervivència en un món apocalíptic, escrites originalment en català

Uriel: O les històries que passen en un museu on es guarden moltes relíquies

Oriol: I les històries que no tenen cap sentit, plenes de màgia i absurditat

Clàudia: I a on apareixen assassinats, que resolen la família de detectius

Jana: Si les aventures de Harry Potter, amb els seus animals mitològics,

Nerea: que et transporten a altres indrets i que enganxen com cap altre llibre enganxa

Víctor: i que et fa sentir les emocions que ells senten, que et fa viure el que ells viuen

Ona: Si els llibres que llegíem de ben petites, sobre bruixes i elfos

Artur: O d'altres quan ja som més grans, plens de detalls, tan ben explicats, lleugers i bestials,

Eliza: Novel·les amb romance, on els protagonistes s'enamoren, i amb un final ple de tristesa

Lluís: O divertiments amb gossos detectius que parlen i resolen els misteris més complicats a la ciutat de Barcelona.

Elena: Llibres d'il·lustracions, feministes, que parlen de l'amor propi, de relacions tòxiques i plens d'un humor heavy

Guillem: O novel·les negres, terrorífiques, plenes d'intriga, crims i misteri

Valeria: Historias de amor, desamor, tristeza, muy buenas, llenas de significados

Sergi: Ficcions de joves que juguen a voleibol i que et fan morir de riure i que ahora t'emocionen.

Paula: I els contes sobre dones, amb infàncies difícils, que han lluitat per poder ser lliures i iguals que els homes...

Nerea: Si totes aquestes històries agraden a tothom com ens agraden a nosaltres

Nicole: Què més podem demanar? Però si no és així

Eliza: Si la gent s'ha tornat excessivament seriosa i ha perdut el gust per aquests mons meravellosos

Alba: Aquests mons plens d'imaginació, amb l'Alba i en Dídac adaptant-se a un nou món

Uriel: Móns que em parlen a mi, gens avorrits, que et sents amb completa sintonia amb el que passa allà

Oriol: Com aquest Manga que ens parla amb molt d'humor d'en Bo-bo-bo, el noi que lluita contra l'imperi Margarita

Clàudia: O el del detectiu Conan, que te'l llegeixes en una sola tarda i que corres a comprar-te tots els altres.

Jana: O les aventures d'en Harry, d'en Ron i l'Hermione

Nerea: on apareixen cotxes voladors, màgia, i malvats terribles

Víctor: Lord Voldemort!

Ona: Plens d'obstacles i proves -com entrar a la cova, saltar les diferents trampes- per aconseguir el seu difícil objectiu

Artur: Les gestes de Frodo, Sam i tants altres enmig de guerres per aconseguir l'anell únic

Eliza: O la història de la Tessa i d'en Hardin Scott, que pot ser que no us agradi a tots, però estàs allà, vivint-les amb ells

Lluís: I Perrock Holmes, el gos que protagonitza les aventures més entretingudes que et puguis imaginar

Elena: O Lola Vendetta i la seva Katana, molt explícit, i amb un humor molt especial que és la millor merda del món.

Guillem: O la detectiu protagonista de la novel·la del gran Stephen King

Valeria: Esas canciones con mucha variedad, con un sonido muy alegre, muy sentimental y muy agresivo

Sergi: O les de Haikyuu! que vol dir voleibol i que t'encomana unes ganes boges de jugar-hi.

Paula: I les històries d'una sola pàgina de dones valentes i lluitadores, que al final se'n surten...

José Luis: Si no agrada tot això... Què hi farem!

Keila: Però en aquest cas que jo i les meves ficcions preferides compartim la mateixa tomba on descansen elles i les persones que les van crear.

2. Vull fugir

Oriol: Jo vull fugir de la policia.

Guillem: Vull fugir de la política.

Jana: Vull fugir dels nazis.

Ona: Dels estudis.

Uriel: De les serps.

Eliza: Vull fugir d'un país on hi ha persones assassinades.

Elena: Vull fugir dels drogoaddictes.

Clàudia: Per què?

Elena: Perquè són gilipolles.

Eliza: Vull fugir de les presentacions de treballs.

Uriel: De les classes de castellano.

Nicole: De las obligaciones.

Oriol: Dels impostos. Visca de la república andorrana!

Tots: Visca!

Guillem: No vull tenir son. Vull fugir de tenir sempre son!

Nerea C: Del coronavirus.

Valeria: De los hombres blancos de cuarenta años porque me dan muchísimo miedo.

Ona: De la rutina.

Keila i Clàudia: De los putos prototipos de cuerpo perfecto.

Oriol: De la gente que me ha dejado tirada.

Eliza: De les mates.

Nerea G: De la ciutat. Vull anar a la platja.

Alba: D'una societat que no accepta les persones trans.

Elena: Dels violadors.

Jose Luis: Del brocoli.

Nicole: De las malas vibras que dar no ser feliz.

Ona: De los exámenes.

Eliza: D'Europa.

Clàudia: Per què?

Eliza: Perquè no m'agrada.

Elena: És una raó.

Alba: De la pressió de dir coses que a la gent no li senti malament.

Sergi: De la gente racista.

Nerea G: Quiero matar a Donald Trump!

Guillem: Como vas a desear la muerte de alguien públicamente!

Víctor: Esto en privado, siempre.

Nicole: Quiero huir de un sitio en que todo es muy caro.

Uriel: De la grasa.

Paula: Vull fugir d'aquí i anar a Londres amb les meves millors dues amigues.

Nicole: De les mentides.

Clàudia: Dels tabús socials.

Oriol: Vull fugir de saber la veritat sobre la meva àvia.

Elena: De l'exparella.

Nerea G: Per què?

Elena: Per coses que han passat.

Víctor: Vull fugir de la gent que menja pizza amb pinya.

Lluís: Vull fugir dels impostos!

Guillem, Alba i Elena: Però tu en pagues?

Lluís: No.

Oriol: Quiero huir del tiktok. Porque me da grima. Porque la gente que hace eso es penosa. No tiene nada que hacer en la vida aparte de bailar.

Eliza: Vull fugir del meu cosí petit. És un nen consentit i s'han gastat quasi mil euros en un videojoc. I és mala gent.

Artur: De la meva germana.

Clàudia: Te quiero, tete.

Artur: Em molesta moltes hores al dia.

Clàudia: I ell a mi també.

Uns quants: I a mi també.

Valeria: De la pedofilia i el abuso de menores. Sin su consentimiento. Bueno, no puede haber consentimiento.

Paula: Paso palabra.

Oriol: Dels dubtes innecessaris. Que si t'agraden dues persones n'hagis d'escollir una.

Nerea G: Es imposible huir de eso. Dubtaràs tota la teva vida.

Clàudia i Alba: I cada cop anirà a més.

Elena: Sigues poliamoròs.

Artur: Dels altaveus de l'Institut.

Ona: De l'ensenyament. Hi ha coses que s'ensenyen que són innecessàries i coses que s'haurien d'ensenyar.

Tots: El anglés se ensenya mal. Punto.

Valeria i Elena: Vull fugir de la por al futur.

Eliza: De la depressió. Que la gent no tingui depressió. Vull fer algo contra això.

Alba: No vull que la meva germana em desperti cada nit perquè té malsons.

Nerea C: De les relacions tòxiques.

Oriol: Quiero huir de mi abuela.

Keila: De la gent que jutja sense saber res.

Guillem: De la gent que es queixa tot el dia perquè em toquen els ous.

Clàudia: Però tu t'estàs queixant, ara.

Guillem: No et queixis!

Jose Luis i Lluís: De las arañas.

Jana: Dels transtorns psicològics.

Uriel: De la pols. Em molesta molt.

Valeria: De los votantes de Vox.

Nerea G: De que se me mueras las plantas.

Víctor: Del capitalisme.

Keila: Del estrés.

Clàudia: De la gent que jutja els cossos dels altres.

Elena: De l'opinió dels pares sobre el meu futur.

Oriol: Vull fugir de la censura.

Alba: Puc dir un desig encara que no sigui de fugida?

Nerea i Clàudia: Sí.

Alba: M'agradaria que la gent entengués com em sento.

Uriel: Yo quiero huir del siglo XXI y escuchar música buena.

Oriol: De les equacions de primer grau.

Nerea G: Del reguetón.

Nerea C: De la mascareta!

Tots: De la mascareta!!!

Elena: Del zodíac. Que pel teu dia de naixement siguis d'una manera o d'un altre.

Ona: De l'acceptació social.

Paula: De la pressió social de ser una dona.

Nicole: De la gente que mata animales por diversión.

Jose Luis: Dels prejudicis.

Nerea C: Que em controlin la meva adolescència.

Nicole: Del "Tú no puedes"

Jana: De la por que tinc del futur. Del que jo seré en el futur.

Alba: De la gent que em digui coses cada dia sense saber de veritat com soc.

Keila: De les meves inseguretats.

Lluís: Dels debats.

Sergi: De los juancarlos.

Artur: De la gent que no em cau bé.

Nerea G: De la gent que fuma en públic i tira el fum a la cara.

Oriol: De la negativitat.

Valeria: De la desinformació.

Ona: De les fake news.

Nerea C: Quiero huir que me dé miedo engordar.

Guillem: Vull fugir de no fugir de res.

3. Conec una illa...

Alba: Conec una illa!

Canten la cançó Krinitza. (cantants: Keila, Clàudia, Elena, Paula, Oriol, Uriel)

Aquesta illa comença el dia 23 d'abril, que és sant Jordi. És un honor perquè a casa ens agrada molt llegir i escriure.

Ràpidament van aparèixer les ulleres. Em xocava molt i em queia per tot arreu i els pares es van adonar que era perquè necessitava ulleres. Vam anar al metge i me les van graduar malament. Això era amb quatre anys. Ara ja les porto bé.

Va néixer la meva germana, la Cloe. El nom el vaig escollir jo. Alba vol dir llum blanca. Volíem que el nom de la nova també tingués relació amb els colors. Cloe: prat verd.

Un dia estava a classe i el braç se'm va començar a inflar, de granets, de tot això... Em van portar a urgències i van veure que tenia al·lèrgia a un producte químic: methylchloroisothiazolinone. El trobes en cosmètics, cremes, sabó... Cada dos o tres

anys em surt un brot. Se m'inflen les mans d'una manera... que he de portar guants. Perquè també em fan mal quan agafo coses. No és guai i tampoc no és bonic. Recordo que cada cop que les mans i les ungles se'm posaven d'aquella manera... hi havia gent que em deia "Quin fàstic! No em toquis! No t'apropis!". Ara tinc tractament i sé què fer quan començo a detectar-m'ho.

Clàudia: La meua illa comença un 21 de juny. Vaig aparèixer /

Alba: Ah, sí. M'agrada molt el cinema. El meu pare sempre em posa pel·lis antigues. Les pel·lis són molt importants!, em diu. I, normalment, fem sessions cada tarda.

Clàudia: Vaig aparèixer vint minuts abans que el meu germà. I vaig anar a la guarderia des dels set mesos fins als dos anys. Vaig començar el col·le i allà vaig fer molts amics. Em va costar molt deixar-lo, deixar enrere molts amics... Encara els trobo a faltar.

I també al col·le també van passar coses... Una molt amiga meua, la Lola, va haver de marxar i va ser molt difícil. També em va agafar un brot d'asma. Vaig estar una setmana ingressada a l'hospital. Em van fer proves d'al·lèrgia i van descobrir que tenia al·lèrgia a la pols. I al pol·len. A partir de llavors em costa bastant córrer i fer esport. Però vaig millorant.

Ara soc molt feliç a l'Institut. Molt feliç d'aprendre coses noves. I estic molt ansiosa per començar a fer la meua vida. Quan acabi l'Institut m'agradaria fer el batxillerat artístic, per estudiar art. I després l'universitat de disseny.

I sé que llavors entraré a l'edat adulta i finalment a la mort. Perquè sí, tothom es mor.

Nicole: Mi isla es de colores. El rosa para las Cosas Importantes:

Eliza: Vaig néixer a Armènia i hi vaig passar els meus primers anys. Un temps que associo amb la neu. A Armènia neva molt i la neu significa molt, per mi.

Nicole: Lo más importante es que, a pesar de todo, las personas que realmente quiero me siguen dando fuerzas ya sea con solo una sonrisa.

Eliza: Fins als tres quatre vaig estar constantment ingressada a l'hospital. Tenia problemes a la gola i m'impedia respirar. I problemes alimentaris. No volia menjar res. Fins que em van injectar una cosa que m'impedia baixar de pes.

Nicole: El verde para las Ilusiones: La ilusión más bonita que he tenido ha sido poder tener unas bombas cuando las circunstancias no estaban bien económicamente. La cosa no son las bombas físicamente, es el hecho de no estar bien y saber que aun así se preocupan por ti.

Eliza: El meu pare és xef i li van fer una proposta molt gran. Ens va fer millorar un montón i vam venir a viure aquí. I va ser un canvi de vida. Els meus pares van venir

un any abans que jo. I quan vaig arribar –tenia cinc anys- ja havia nascut el meu germà.

Nicole: El color lila para Momentos Felices: Nada me hace más feliz que ver que con esfuerzo consigo lo que quiero sin tener que pedir nada más. Me llena ver que mi gente está feliz de que cumpla mis metas.

Eliza: I vaig entrar a l'escola i vaig conèixer gent molt important per mi. Dues d'elles són les meves millors amigues.

Nicole: Naranja para las Locuras. Las mejores locuras en mi vida son cuando realmente no me importa tres collons lo que opinen de mí. Yo solo me encargo de ser feliz.

Eliza: Després viatges, on hi ha neu. Cada any marxem a algun lloc on hi ha neu. Però aquest 2020 no ho he pogut fer.

Nicole: El amarillo para Momentos tristes: cuando necesitas un abrazo y no la tienes. O querer llorar y tener miedo que me oigan.

Valeria: Yo de chiquita, era feliz y tenia mis amigas y eso... Una vez aquí, en el colegio no fui capaz de lanzarme. Sufrí porque me hacian mucho bullying. Empecé hacer amigas en quinto y sexto. Porque antes no tenia amigos. No tenia apoyo moral de ninguna persona. Habia gente que me amenazaba “eh, que te pego” y mierdas así. Y yo no sabía nada de catalán, los profesores me tenían mucha manía porque no hacia nada en clase, pero como voy a hacer algo en clase si yo no sé el idioma. Entonces me miraban muy mal y... y esa mierda. Pero al final ya, como que no te importa.

De los once a los catorce. Maduré un poquito... no del todo. Me hice más fuerte, por decirlo así. Y ya no me importa lo que me digan. Remarcable de esa edad... mi relación con mi padre mejoró y estuvimos mejor economicamente. Y ahora estoy bien.

Uriel: Neixo, no sé a on. Comença la meva etapa de la infància. Bàsicament començo a parlar, començo a caminar, començo a créixer.

De la guarderia passo a l'escola. I en aquella època hi ha alguns problemes, amb el meu pare, sobretot. Estàvem tot el dia enfadats. No era “enfadats”, era... Era una relació plena d'inseguretats entre nosaltres... Jo no m'agradava a mi mateix, la meva autoestima estava... aquí. I mentia per agradar-me més. I això feia que el meu pare s'enfadés amb mi. A ningú no li agrada que el menteixin.

Surto d'aquesta etapa de les mentides, començo l'institut i conec aquest espècimen. El vaig veure i vaig pensar "Ya está. Un amigo." També hi ha l'Oriol. Des de sempre. És únic. Li puc explicar tot. Hem tingut les nostres coses... però això és l'amistat.

Pujo una mica. Arribem on descobreixo que m'encanta la música, m'encanta tocar els instruments. Veia el meu pare i l'admirava moltíssim, veure com es guanyava la vida amb el que li agradava. Li demano el baix, li demano la bateria, i descobreixo el gust per tocar el piano... no sé per què m'agrada tant. Menys cantar, odio cantar.

I ara estic en aquest punt de la meva vida. M'agradaria dedicar-me a allò que m'agrada, com el meu pare.

Elena: A l'illa hi ha una bandera: la bisexual juntament amb molts altres símbols: comunisme, anarquisme, feminisme, independentisme. En un dels meus pitjors moments vaig decidir aferrar-me a la política i és una de les coses que més m'ha fet tirar endavant. Em podien dir feminazi... indepe de mierda... I jo deia "Ok, però tinc mil persones darrere que m'estan recolzant." Que recolzen la meva lluita. Em fa sentir acompanyada i que tot té un sentit.

Més avall trobem paraules, a la meva illa. Coses que m'ha dit des de petita: tanca't de cames, depila't... Jo vaig créixer més ràpidament que d'altres companyes de la meva edat. I em deien que no parles de la regla o el sexe. També em deien "gorda" i vaig desenvolupar un TCA. Principis d'un TCA. No va arribar a ser tan greu com podia haver estat.

Cap allà trobem tot un cúmul d'herbes que esgarrapen; són les diferents relacions tòxiques que he tingut al llarg de la meva vida. Amb familiars, amb amigues, amb la meva exparella... I he tingut molts de problemes amb el meu cos. No me l'he estimat gens... Però he entès que m'he d'estimar a mi mateixa perquè... l'única que entén perquè fas el que fas i perquè et sents d'aquesta manera... ets tu mateixa, i t'has de cuidar. I has de cuidar el teu cos. El meu cos és el meu temple. I de mica en mica estic aprenent a estimar-me.

Cap a dalt trobem un indret on surten flors. És una locura la gent preciosa que estic descobrint, que m'està envoltant i m'està acompanyant en aquest moment de la meva vida. Un nou jardí ple de flors precioses.

Oriol: Tot comença aquí. En un llit. Els meus pares, clar, jo no estava present.

Paula: La meva mare va trencar aigües i vaig néixer un mes abans del que em tocava. Vaig estar unes setmanes a la incubadora perquè em costava molt ingerir el menjar.

Oriol: Quan jo tenia quatre anys va néixer ma germana i els meus pares van decidir que ens mudàrem per viure més a prop dels meus avis.

Paula: Després vaig estar un any amb la meva tieta per si tenia algun problema i així em podia portar a l'hospital.

Oriol: Vaig anar a l'escola i vaig començar a fer amics. I, molt important!, vaig conèixer el món de l'anime. Molt especialment "Hunter por Hunter". És molt important per mi.

Paula: Vaig anar a la guarderia fins als tres anys i després a l'escola.

Oriol: I em vaig apuntar a teatre. M'encanta el teatre.

Paula: Als sis anys vaig començar a ballar hip hop i m'agrada molt. I també el futbol.

Oriol: I quan ja començo a l'institut em ve la passió pel cinema. I m'agrada escriure i evadir-me amb històries.

Paula: Quan tenia onze anys va morir la meva àvia i la meva besàvia i em va afectar perquè jo les estimava i anava cada dos per tres amb elles.

Oriol: I jo no puc parar de pensar en el futur. El meu somni és anar al Japó. Sí o sí, abans de morir.

Paula: Quan tenia deu anys vaig anar a Eurodisney amb tota la meva família. Tiets, cosins...

Oriol: També m'agradaria escriure un llibre. També vull dirigir una pel·li i sortir a una pel·li.

Paula: Després vaig entrar aquí, a l'institut, i vaig conèixer noves persones, nous amics.

Oriol: O simplement descansar al meu llit de la meva mansió, ple de criats i criades.

Paula: Jo també penso en el futur. Vull treballar com a metgessa, fent cirurgies i tot això. Vull tenir la meva família i el meu marit i els meus fills. I una casa.

Oriol: I tot té un final. I m'agradaria que em recordessin com l'home amb el somriure més bonic del món. I que em facin una gran estàtua.

Sergi: Als dos anys, els meus pares es van divorciar i com que jo era molt petit no entenia què passava i em posava a plorar tota l'estona.

Guillem: L'illa es va formar tranquil·lament i s'ha mantingut tranquil·la. I està formada per diferents escenes de pel·lícules.

Sergi: Durant la infància em vaig mudar dues vegades de casa i d'escola. Va néixer el meu germà petit i al cap de quatre anys la meva germana petita.

Guillem: "Pulp fiction": inici pel·li, inici de l'illa. 13 de gener 2006. Vaig anar a la guarderia Dona. Vaig passar a l'escola i vaig fer amics.

Víctor: Quan tenia quatre anys em van posar ulleres.

Sergi: Vaig entrar a una escola on no em socialitzava, perquè no coneixia ningú i tothom es coneixia... Jo em sentia molt sol. I em van posar a una altra escola. I allà vaig començar a parlar amb la gent i... vaig conèixer molts amics, que ara no ens veiem quasi mai...

Víctor: Poc després el meu avi es va morir. No me'n recordo gaire, d'ell.

Guillem: "La naranja mecànica": com a l'Àlex de la pel·li m'agrada molt la música, m'ajuda a concentrar-me i em fa veure imatges. No soc un psicòpata. No veig el que veu l'Àlex. Però gràcies a la música m'imagino...

Víctor: Quan tenia cinc anys es van morir les meves dues gates. Me les estimava molt.

Sergi: Vaig anar a l'institut... vaig conèixer a esto. Y a esto.

Guillem: "Hasta que llegó su hora": pel·lícula molt important per mi perquè va ser la que em va incitar a interessar-me pel cinema i també en el western en particular.

Víctor: Als nou anys vaig començar a llegir els llibres de Harry Potter. Em van agradar molt i encara m'agraden.

Sergi: I vam anar a segon. L'Oriol em va fer picar el món de l'anime. I vam tenir la idea de... I si creem un còmic i tot això? Vam agafar molts papers. I ens vam posar a dibuixar. I vam dir-li a l'Uriel que també s'hi afegís.

Víctor: Amb onze anys em vaig canviar de pis. I vaig entrar a l'institut.

Guillem: "Malditos bastardos": Vaig conèixer uns amics que ens interessa molt la història, en general, i en particular la Segona Guerra Mundial. I és interessant el que fa la pel·lícula... gira la Història i crea una nova possible Història.

Sergi: I llavors vam passar tots a tercer i va començar això de la Covid. I ara estem així, que no ens podem veure bé la cara de ningú.

Keila: Tot comença quan la meva mare està embarassada de mi i li van dir que jo naixeria amb una malaltia molt greu als intestins i que el millor era avortar perquè em moriria només néixer o duraria tres anys com a màxim. Però els meus pares els van dir "tres anys són tres anys." Em van posar el nom Keila que és un nom bíblic que significa Fortalesa.

Quan anava a primer vaig començar anar als estius a uns campaments cristians i allà vaig conèixer moltes amigues i amics. Jo soc evangèlica-protestant i des de petita vaig a l'església.

Vaig passar a l'institut i va tornar a començar tot el que era metges. Només havia tingut alguna petita cosa... Però, de cop, vaig estar una setmana sense menjar del mal que em feia la panxa. Vaig anar al metge i allà em van dir que se m'havia girat l'intestí i que m'havien d'operar. Em van operar i vaig passar una altra setmana sense menjar. I a partir d'allà, quan ja vaig passar a segon, vaig tenir dolor cada dia.

Se'm girava l'intestí cada dos, tres mesos... i vaig començar a faltar a classe. Molt. Quasi cada dia. I em van baixar molt les notes.

I, aquest any, segueixo igual de malaltia. I bueno... la Covid va ser una merda... i tancada tot el dia a casa em menjava molt el cap... Però vaig prendre una decisió: vaig decidir batejar-me i anar a l'església no perquè els meus pares creuen sinó perquè jo crec en Déu.

Aquest any m'he apuntat a una escola d'interpretació perquè en un futur vull ser actriu.

Cançó, altre cop.

4. L'illa del tresor

Sergi: Ets nou, aquí.

Artur: Sí.

Sergi: Tinc una informació.

Artur: Oh.

Sergi: Secreta.

Artur: Vaja.

Sergi: Però confio en tu.

Artur: Sí.

Sergi: Puc confiar en tu?

Artur: Sí.

Sergi: Té un preu. La informació, té un preu.

Artur: D'acord.

Sergi: Ho podràs pagar?

Artur: Primer he de saber la informació.

Sergi: Te la diré. Però també et diré que no la sap ningú més. És absolutament nova. Acabada de sortir del forn.

Artur: D'acord.

Sergi: En aquesta illa...

Artur: Sí?

Sergi: En aquesta illa...

Artur: Sí?

Sergi: Saps què hi ha, en aquesta illa?

Artur: Un tresor?

Sergi: Com ho saps?

Artur: A totes les illes hi ha tresors.

Sergi: Ah, sí?

Artur: Això se sap.

Sergi: Vaja.

Artur: Era aquesta, la informació?

Sergi: Sí.

Artur: Vaja.

Lluís: Busques un tresor, ho sabem!

Artur: No, no, no!

Jose Luis: No ens enganyis, eh!

Lluís: No és això el que volem saber. Perquè això ja ho sabem!

Jose Luis: Això ja ho sabem!

Lluís: Volem saber quin és aquest tresor!

Jose Luis: Quin és, com és!

Artur: No ho sé!

Lluís: Va, home, va!

Artur: Sé que hi ha un tresor, d'acord, sí, però no sé de quin es tracta!

Lluís: Sí que ho saps!

Jose Luis: Sí que ho saps!

Artur: Eeehhh...

Lluís: Si no ens ho dius, ell s'enfadarà.

Jose Luis: M'enfadaré!

Lluís: I no vulguis saber què passa quan ell s'enfada.

Artur: M'heu de creure! No sé com és, aquest tresor! Només sé que hi ha un tresor!

Pausa.

Lluís: Per tu... quin és el tresor més gran?

Artur: Com?

Lluís: El tresor. El més gran tresor. Com seria?

Artur: No ho sé.

Jose Luis: Contesta!

Lluís: Au, va. Esforça't una mica.

Artur: Ha de ser tangible o intangible?

Jose Luis: Les preguntes les fem nosaltres.

Artur: La felicitat? La llibertat? Els diners? La bona salut? La sabiesa?

Jose Luis: Les preguntes les fem nosaltres!

Lluís: De tots aquests, quin és el tresor més gran, per tu?

Artur: Cap d'aquests.

Lluís: Llavors... quin és?

Lluís: Qui ets?

Uriel: Ja no me'n recordo. Fa anys que estic sol, aquí.

Lluís: Vas naufragar?

Uriel: No, no. Em van abandonar. I he sobreviscut menjant el que he trobat.

Lluís: Qui et va abandonar?

Uriel: Jo anava amb el vaixell que portava el tresor. El capità va desembarcar i, secretament, va enterrar-lo aquí. Temps després jo anava amb una altra embarcació i vam veure aquesta illa i els vaig dir: "Companys, aquí hi ha el tresor. Busquem-lo." Dotze dies el vam estar buscant inútilment i la tripulació, enfadada amb mi, em van abandonar.

Lluís: I l'has trobat?

Uriel: I tant.

Lluís: On és?

Uriel: Heu d'anar cap al Sud, després girar cap a l'est i pujar cap al nord. Trobareu la cova de l'Esquelet. Allà no és. Heu de travessar els boscos, saltar els turons, esquivar la roca blanca, escalar la muntanya dels dos cims, virar cap a l'oest, agafar una barca, fer una volta a tota l'illa, desembarcar a la platja, dos passos a la dreta, un mes a l'esquerra, una volta sobre vosaltres mateixos i ja hi sereu.

Lluís: Llavors... és on som ara.

Uriel: Exacte.

Lluís: Tu i tu! Cavem!

Nerea C: Fem una pausa en aquests moments tan emocionants i aprofitem per fer l'entrevista del dia. Hola!

Alba: Hola!

Nerea C: És veritat que heu vingut en aquestes terres a rodar una nova versió cinematogràfica de *L'illa del tresor*?

Alba: És ben veritat.

Nerea C: Per què?

Alba: Diria que no s'ha fet cap pel·lícula definitiva de la novel·la de Stevenson. Tot són versions sentimentals i infantilitzades. Nosaltres no l'enfocarem cap aquí.

Nerea C: Ahà. Què podrem veure, en la vostra versió?

Alba: Acció, aventures i experiències no ordinàries, que parli als adolescents d'avui, una història potent d'amistat i, bàsicament molta emoció a través de la pantalla.

Nerea C: Ahà. Per què *L'illa del tresor*?

Alba: Perquè es tracta del relat d'aventures més pur i perfecte que existeix. I perquè explica com cap altra novel·la explica el pas dolorós i alhora emocionant cap a l'edat adulta.

Nerea C: Ahà. Moltes gràcies.

Alba: A tu.

Nerea C: Continuem.

Guillem: Cavem! Cavem!

Clàudia: Aquí, aquí. He notat alguna cosa!

Guillem: Quina cosa?

Clàudia: Com...

Oriol: Un cofre! Mira, és un cofre!

Guillem: L'hem trobat! L'hem trobat!

Oriol: Ja el tenim!

Clàudia: I ara què?

Guillem: L'hem d'obrir, no?

Oriol: Sí, no?

Clàudia: I si no l'obrim?

Guillem: Com?

Clàudia: I si no ho fem?

Guillem: No té cap sentit això que dius. L'hem estat buscant tota la vida.

Clàudia: Precisament! Què farem ara?

Guillem: Home, doncs gaudir els seus tresors.

Clàudia: I després? Quan ja en tinguem prou?

Guillem: En buscarem d'altres.

Clàudia: Hem estat buscant tota la vida aquest. Què et fa pensar que en trobarem d'altres?

Oriol: Aquí té raó.

Guillem: Tu tampoc no el vols obrir?

Oriol: Hi ha massa expectativa.

Guillem: Com?

Oriol: Ens decepcionarà, segur.

Clàudia: I tu no suportes les decepcions!

Guillem: No, el que us passa és que... teniu por.

Oriol: No, no és això.

Guillem: Sou uns cagats!

Clàudia: No som uns cagats!

Guillem: Doncs llavors, obrim el cofre!

Oriol: Obrim el cofre.

Clàudia: Obrim el cofre.

Guillem: Merda! No hi ha res! A dins no hi ha res!

Oriol: Per què no hi ha res?!

Clàudia: Quina mena de broma és aquesta?!

Guillem: Ha sigut aquell que ens ha enganyat! El que estava sol a l'illa!

Clàudia: Rata traïdora!

Oriol: Anem a buscar-lo!

Valeria: Soc el tresor.

Jana: Ah. Jo també soc un tresor.

Valeria: Oh! Encantada!

Jana: Encantada, jo també!

Valeria: Bé, en realitat soc el cofre del tresor.

Jana: Bé, sí, clar, si ens posem així de... jo també soc el cofre del tresor.

Valeria: I com és que no ens havíem vist abans, tu i jo?

Jana: No ho sé. Jo sempre he estat aquí.

Valeria: Jo també.

Jana: Misteris.

Valeria: Misteris.

Jana: Doncs han marxat.

Valeria: Sí.

Jana: Ha estat curt, aquest cop.

Valeria: Sí, s'han desesperat més de pressa del que és habitual.

Jana: Cada vegada tenen menys paciència.

Valeria: I ara ens han deixat aquí, a la intempèrie.

Jana: Ara que començarà la calor forta.

Valeria: La calor i les pluges.

Jana: Bé, això ens traurà tot el fang que portem a sobre.

Valeria: Vols dir?

Jana: I tant. La calor el desfarà i la pluja ens netejarà.

Valeria: Potser així, els propers que passin, se n'adonaran.

Jana: I mira que està clar. Només que miressin una mica...

Valeria: Només que miressin una mica...

Jana: Veurien que tant el nostre fons, com les nostres parets, com la nostra tapa són d'or pur.

Valeria: I potser ni així, ni brillant davant els seus ulls, ho veuran.

Ona: Tusitala, el narrador d'històries, va anar a l'illa a buscar la pau que anhelava. Però també es diu que potser va anar a la recerca d'un tresor, el mateix que apareix a *L'illa del tresor*, perquè finalment va conèixer la seva ubicació exacta.

Jana: Tinc una pregunta que em balla pel cap. Ja fa temps.

Valeria: Digues.

Jana: Si nosaltres som el que tothom busca...

Valeria: Sí...

Jana: Què busquem, nosaltres?

Valeria: És una bona pregunta.

Ona: Tusitala va trobar veritablement el tresor? L'única cosa que sabem del cert és la seva passió per les illes. De totes les illes. Una vegada va escriure: "El primer amor, la primera sortida de sol i la primera illa dels Mars del Sud són records que no s'obliden mai."

Fosc.